

In memoriam
Prof. dr MILAN MARSIC

Prof. dr *Milan Marsić* je umro u Zagrebu 21. travnja 1978. god. Njegovim nestankom iz naše sredine nestao je nestor naših agronoma, koji je za agronomsku struku značio mnogo. On je bio pojam stručnosti, drugarstva.

Rođen je 5. svibnja 1885. god. u Trstu. Ovdje pohađa osnovnu školu i gimnaziju. Stručno školovanje stekao u poznatoj međunarodnoj školi za voćarstvo i vinogradarstvo na takozvanom Višem učilištu za vinogradarstvo i voćarstvo u Austriji (sjeverna Štajerska) u Klosterenburgu. Stekavši visokostručno obrazovanje na zavodu gdje su hrlili studenti cijelog svijeta na studij voćarstva i vinogradarstva, pokojnik je 1906. godine položio profesorski ispit na Hochschule für Boden-Kultur u Beču.

I tako naoružan stručnim znanjem naš Milan se zaputio na svoj sudbinski put.

Od 1907. do 1914. god. bio je nastavnik za poljoprivredu za poreskog kotara Kopar, Piran i Buje. U to vrijeme projektirao je i po njegovim stručnim uputama podignuti su vinarski podrumi vinarskih zadruga u Pobegi (kotar Kopar) i u Bujama.

Služi za pretprošlog rata vojsku (1914 — 1918) te vraća u Trst. No od 1919. do 1921. god. referent za agrarnu politiku pri Deželnoj vladi na Kmetijskom odelku u Ljubljani.

U međuvremenu odazove se 1921. god. pozivu Zemaljske vlade za Dalmaciju, Hrvatsku i Slavoniju za mjesto profesora na Srednjoj poljoprivrednoj školi u Križevcima. Preuzima predavanja iz predmeta: voćarstvo, vinogradarstvo, vinarstvo, preradu voća i povrća i vrtlarstvo.

U 1925. god. je imenovan za upravitelja Specijalne vinogradarske škole u Aleksandrovcu (Župa). On je ovu školu i osnovao. Izrađuje planove za podizanje vinograda i školskih zgrada. Ovdje napose radi na proizvodnji bezalkoholnih pića od grožđa i voća. U ovom kraju je i nekoliko mjeseci (svibanj — rujna) na dužnosti oblasnog poljoprivrednog referenta raške oblasti u Čačku.

U međuvremenu dobiva premještaj za reorganizaciju poljoprivredne škole vinogradarskog smjera u Iloku. U to vrijeme nalazimo ga kao projektanta i izvođača vinarskog zadružnog podruma u Irigu.

Od 1931. do 1941. god. je na visokom položaju kao banski savjetnik pri Savskoj banovini, odnosno pri Banskoj vlasti banovine Hrvatske vršeci dužnost šefa Odjela za vinogradarstvo i voćarstvo. Pretežno radi na problemima voćarstva.

Umirovljen je prvi puta 1941. god., te iza oslobođenja 1945. god. reaktiviran kao šef pododsjeka za voćarstvo pri Ministarstvu poljoprivrede NR Hrvatske.

Već 1946. god. povjereno mu osnivanje i rukovođenje prve Tvornice stočnih krmiva u Zagrebu. 1947. god. prelazi na rad u glavnu direkciju prehrambene industrije Ministarstva industrije NR Hrvatske vršeci dužnost rukovodioca biroa za unapređenje proizvodnje.

U međuvremenu 1947. god. imenovan je za profesora Saveza visoke poljoprivredne škole za planinsko gazdovanje za predmete vinogradarstvo, vinarstvo i voćarstvo u Sarajevu. No dužnost nije nastupio ostavši u glavnoj direkciji prehrambene industrije u Zagrebu, do ponovnog umirovljenja 1950. god. (po drugi put).

No i dalje je ostao na poslu kao član raznih komisija i prevodeći razne stručne tekstove.

Pokojni profesor Milan Marsić kroz cijeli radni vijek je bio u selekciji na stručnom poslu. Po tome je ostao u uspomeni. Rad i samo rad. Pomagao naročito mlade. Njegovom zaslugom brojni su kolege specijalizirali voćarstvo, vinogradarstvo i vinarstvo.

Prisustvovao je brojnim domaćim i međunarodnim skupovima, konferencijama s originalnim referatima, odnosno koreferatima.

Zapažen je njegov rad na podizanju u vinogradarstvu i voćarstvu u područjem razdoblju 1921 — 1941. god. Istakao se je na I i II kongresu vinarstva u Beogradu, te na izložbama vinogradarstva i voćarstva, na izložbama voćarstva naročito u Sarajevu 1943. i u Zagrebu 1940. god. Brojna su njegova sudjelovanja na voćarsko-loznicima u projektiranju i izvođenju.

Ogledao se je i na pisanju stručno-popularnim člancima u brojnim časopisima. Autor zapažene knjige »Sadnja voćaka« i koautor publikacije »Rajčica«.

Jednom riječi pokojnikov rad je bio vrlo plodan i djelotvoran. Svojim radom on je primjer za nasljedovanje. Sačuvati ćemo njegovu uspomenu.

Pokojnikove posmrtno ostatke ispratili su njegovi brojni poštovaoci na zadnjem ispraćaju na Mirogoju. Tada je gotovo šapat na usnama poštovaoca prof. Marsića lebdio — jedan hrast je neumoljiva sudbina oborila. Slava prof. Marsiću

Prof. dr Josip Kovačević